

гозь чловѣка: ако побѣгнѣ нѣкакъ, то-
газъ "животъ-тъ ти ще бѣде вмѣсто жи-
вотъ-тъ му, или ще платишь единъ та-
лантъ сребро: И като ся упражняваше
рабъ-тъ ти тукъ и тамъ, той ся изгуби.
И рече му Израилевый царь: Тойзи е
сждъ-тъ ти: ты си го самъ изрекль. То-
газъ ускори та дигиѣ покровъ-тъ отъ
очи-тъ си: и позна го Израилевый царь
че бѣше отъ пророцы-тъ: И рече му: Та-
ка говори Господь: "Понеже ты пустнѣхъ
отъ рабѣж-тъ си чловѣка, когото азъ
бѣхъ опрѣдѣлилъ за истрѣбленіе, заради
това животъ-тъ ти ще бѣде вмѣсто не-
говъ-тъ животъ, и людѣ-тъ ти вмѣсто
людѣ-тъ му. И "отиде Израилевый царь
въ домъ-тъ си дрихль и огорченъ, и дой-
де въ Самаріѣхъ.

ГЛАВА 21.

1 И слѣдъ тѣзи събитія, Навуеѣй Іезра-
елець-тъ имаше лозіе въ Іезраель, близу
до домъ-тъ на Ахаава Самарійскый-тъ
2 царь. И говорѣ Ахаавъ на Навуеѣя, и ре-
че: Дай ми "лозіе-то си да го имамъ за
градинѣ на зеліе, понеже е близу до
домъ-тъ ми: и ще ти дамъ вмѣсто него
по добро лозіе отъ него: или, ако ти е
угодно, ще ти дамъ цѣнѣж-тъ въ сребро.
3 И Навуеѣй рече Ахааву: Да ми не даде Го-
сподь, "да ти дамъ бацино-то си наслѣдіе.
4 И дойде Ахаавъ въ домъ-тъ си дрихль
и огорченъ, за тѣзи думѣ коіѣто му ка-
за Навуеѣй Іезраелець-тъ и рече: Не щѣ
да ти дамъ бацино-то си наслѣдіе. И лѣ-
гнѣ на одръ-тъ си, та завържъ лице-то
5 си, и не яде хлѣбъ. И дойде при него Је-
завель жена му, та му рече: Защо е духъ-
6 тъ ти дрихль, та не ядешъ хлѣбъ? А той ѣ
рече: Понеже говорихъ на Навуеѣя Іе-
зраелець-тъ, и рѣкохъ му: Дай ми лозіе-
то си съсъ сребро: или, ако обычашъ, ще
ти дамъ друго лозіе вмѣсто него: а той
отговори: Не щѣ да ти дамъ лозіе-то си.
7 И рече му Језавель жена му: Ты ли се-
га царуваши надъ Израиль? Стани, яждь
хлѣбъ, и нека е весело сърдце-то ти: азъ
ще ти дамъ лозіе-то на Навуеѣя Іезрае-
8 лець-тъ. Тогазъ писа писма въ Ахаавово
име, и запечата съ печать-тъ му, та про-
води писма-та на старѣйшины-тъ и на бла-
городны-тъ, които бѣхъ въ градъ-тъ му,
9 които живѣхъ съ Навуеѣя. И пишеше
въ писма-та и казуваше: Прогласѣте
постъ, и турѣте Навуеѣя на чело на лю-
10 діе-тъ. И турѣте двама лоша чловѣцы
срещъ него, за да засвидѣтелствувать

противъ него, и да рекътъ: Ты "похули
Бога и царя. Тогазъ изведѣте го и "убій-
те го съ каменіе, и нека умре.

11 И направихъ мѣжіе-тъ отъ градъ-тъ
му, старѣйшины-тъ и благородни-тъ кои-
то живѣхъ въ градъ-тъ му, както имъ
бѣ проводила Језавель, споредъ написано-
12 то въ писма-та които имъ прати. "Про-
гласихъ постъ, и турихъ Навуеѣя на че-
13 ло на людѣ-тъ: И влѣзохъ двама лоша
чловѣцы, та сѣднѣхъ срещъ него: и
свидѣтелствовахъ лоша-тъ чловѣцы про-
тивъ него, противъ Навуеѣя, прѣдъ лю-
діе-тъ, и рекохъ: Навуеѣй похули Бога и
царя. "Тогазъ го изведохъ внѣ отъ
градъ-тъ, та го убихъ съ каменіе, и у-
14 мръ. И пратихъ на Језавель, и казахъ:
Навуеѣй бѣде убитъ съ каменіе и умръ.
15 И като чу Језавель че Навуеѣй бѣде
убитъ съ каменіе, и умръ, рече Језавель
Ахааву: Стани, наслѣди лозіе-то на На-
вуеѣя, Іезраелець-тъ, което не рачеше да
ти даде съсъ сребро; защото Навуеѣй не ѣ
16 живъ, но умръ. И като чу Ахаавъ че На-
вуеѣй умръ, станъ Ахаавъ да слѣзе въ
лозіе-то на Навуеѣя Іезраелець-тъ за да
го наслѣди.
17 И "бѣде слово Господне къмъ Іліѣхъ
18 ѳесвѣць-тъ, и рече: Стани, слѣзъ да по-
срѣщнешъ Ахаава, Израилевъ-тъ царь,
"който живѣе въ Самаріѣ: ето, той е въ
лозіе-то на Навуеѣя, дѣто слѣзе да го на-
слѣди: И ще му говоришь, и речешъ: Та-
ка говори Господь: Уби ли ты, а още на-
слѣдова ли ты? И ще му говоришь и ре-
чешъ: Така говори Господь: "На мѣсто-
то, дѣто псета-та лизахъ кръвь-тъ на
Навуеѣя, ще лижътъ псета-та кръвь-тъ
20 ти, ей, твоѣж-тъ. И рече Ахаавъ Ілію:
"Намѣри ли мя ты, враже мой? И отго-
вори: Намѣрихъ тя; защото "продаде ты
себе си за да правишь зло прѣдъ Госпо-
21 да. Ето, говори Господь, "азъ ще докарамъ
зло вързъ тебе, и ще пометъ вслѣдъ те-
бе, и ще истрѣбѣхъ на Ахаава "всичко до
кракъ, и "затвореный-тъ и оставеный-тъ
22 въ Израиль: И ще направѣхъ домъ-тъ ти
както домъ-тъ "на Іеровоама Наватовъ-тъ
сынъ, и както домъ-тъ "на Ваасъ А-
хѣизъ-тъ сынъ, заради прогнѣваніе-то съ
което мя ты прогнѣва, и направи ты Изра-
23 иля да съгрѣши. И рече Језавель още гово-
ри Господь, и каза: Псета-та ще изѣдътъ
Језавель при прѣдѣстїе-то на Іезраель.
24 "Който Ахаавовъ умре въ градъ-тъ, псета-
та ще го изѣдътъ: и който умре въ поле-
то, птицы-тъ небесны ще го изѣдътъ.
25 "Никой наистинѣ не бѣде подобенъ А-

н 4 Цар. 10; 24.
о Гл. 22; 31—37.
п Гл. 21; 4.

Іез. 46; 18.
о Исх. 22; 28. Лев. 24; 15, 16.
Дѣян. 6; 11.
а Лев. 24; 14.
б Ис. 58; 4.
в Виж. 4 Цар. 9; 26.
ж Псал. 9; 12.

а Гл. 13; 32. 2 Лѣт. 22; 9.
и Гл. 22; 38.
і Гл. 18; 17.
к 4 Цар. 17; 17. Рим. 7; 14.
л Гл. 14; 10. 4 Цар. 9; 8.
м 1 Цар. 25; 22.

н Гл. 14; 10.
о Гл. 15; 29.
п Гл. 16; 3, 11.
р 4 Цар. 9; 36.
с Гл. 14; 11, 16; 4.
т Гл. 16; 30 и др.

а 1 Цар. 8; 14.
б Лев. 25; 23. Числ. 36; 7.